

Korte studies in Mattheüs (14)

In de vorige studie zagen we tweemaal twee blinden die de Heere aanriepen. Opvallend is dat zij niet riepen om genezing, of om weer ziende te worden. Nee, zij vroegen om barmhartigheid. Zij vroegen of Hij Zich over hen wilde ontfermen. En dat is best bijzonder. Zoals we nog zullen zien is 'ontferming' of 'barmhartigheid' een belangrijk woord in de Bijbel.

Hetzelfde zien we bij nog twee gevallen. Dit keer zijn het enkelingen, een moeder en een vader. Zij komen niet bij de Heere omdat henzelf iets mankeert. Niet omdat zij blind of ziek zijn. Zij komen bij de Heere omdat hun kind bezeten was. Bij de een was het haar dochter en bij de ander was het zijn zoon. De Heere geneest zowel de dochter als de zoon. De moeder kwam tot de Heere nog voordat Hij Zijn discipelen van Zijn lijden en sterven begon te vertellen, de ander net nadat Hij het gezicht op de berg had gehad en dus nadat Hij Zijn discipelen begon te laten zien dat Hij moest lijden en sterven en weer opgewekt zou worden.

Overeenkomsten, maar ook tegenstellingen, zijn weer zo groot dat het er sterk op lijkt dat Mattheüs de geschiedenissen bewust heeft opgeschreven om ze met elkaar te vergelijken. Laten we dat dus maar doen.

De eerste geschiedenis is die van de Kananese vrouw (Mat. 15:21-28). Markus vertelt ons dat zij Griekse was van geboorte uit Syro-Fenicïë (Mar. 7:26). Zij kwam in wanhoop tot de Heere en riep het uit:

'Heere, Gij Zoon van David, ontferm U over mij! Mijn dochter is ernstig door een demon bezeten.' (Mat. 15:22).

Maar wat nu?! De Heere doet net alsof Hij haar niet hoort. Hij ontfermt Zich helemaal niet over haar. Zijn discipelen beginnen zich er ook mee te bemoeien en zeggen Hem dat Hij toch maar vooral tegen haar moet zeggen dat ze weg moet gaan. De Heere lijkt haar volledig af te wijzen en haar hoop geheel en al de grond in te boren met de woorden:

'Ik ben niet gezonden dan tot de verloren schapen van het huis van Israël.' (Mat. 15:24).

Dat was zij niet, een verloren schaap uit het huis van Israël. Zij was misschien wel verloren en haar dochter zeker; en zo voelde ze zich ongetwijfeld ook. Maar zij kwam niet uit het huis van Israël. De Heere had letterlijk geen boodschap aan en voor haar.

Toch was de vrouw dichterbij gekomen en ze hield aan en aanbad Hem zelfs! Daar is wel moed voor nodig.

'Heere, help mij.' (Mat. 15:25).

Een noodkreet. Help! Maar weer wijst de Heere haar af; met misschien nog wel scherpere woorden dan de eerste.

'Het is niet behoorlijk het brood van de kinderen te nemen en naar de hondjes te werpen.' (Mat. 15:26).

De beeldspraak was ook voor de arme vrouw overduidelijk. De kinderen waren het huis van Israël en zij... zij, was niet meer dan een hondje. Niemand zou het raar hebben gevonden als ze boos was geworden. Als ze stampvoetend weg was gelopen over zo'n vergelijking. Maar voor de derde keer noemt ze Hem Heere, *kurios*. Ze wist dat Hij meer was dan alleen maar een Wonderdoener. Al haar hoop en verwachting had ze op Hem gesteld.

Misschien ontleende de Heere de vergelijking van brood wel aan het wonder dat Hij nog maar kort tevoren had gedaan in de wonderbare spijziging. Van vijf broden en twee vissen werd een grote menigte verloren schapen uit het huis van Israël gevoed en er was nog heel veel over. Er was een overschot aan brokken, twaalf volle manden (Mat. 14:20). Daar zal deze Kananese vrouw ook al van hebben gehoord. Als de Heere over het brood voor de kinderen begint, heeft ze direct haar woordje klaar.

'Ja Heere, maar de hondjes eten ook van de kruimels die er vallen van de tafels van hun heren!'
(Mat. 15: 27).

Alsof ze Hem voor de voeten werpt: ja, en wat doet U dan met die twaalf volle manden? Als Israël verzadigd is, is er nog ruimschoots genoeg over om ook verloren schapen uit de volkeren te eten te geven. De vermenigvuldiging van de broden die onmiddellijk op deze geschiedenis volgt, bewijst dit (Mat. 15:29-39).

Het is alsof de Heere vol verwondering is. Onbegrijpelijk om zulk een vertrouwen op Hem te vinden.

'Toen antwoordde Jezus, en zei tot haar: O vrouw, groot is uw geloof; het zal u gebeuren zoals u wilt. En haar dochter werd gezond van datzelfde uur.' (Mat. 15:28).

De geschiedenis van de vader en de zoon is een geheel andere. Daar zullen we in de volgende studie naar kijken en dan ook de vergelijking met de geschiedenis in deze studie maken.

Als je zelf alvast wat voorwerk wilt doen, let dan op de volgende dingen:

1. De vraag van de vader.
2. Dat wat de zoon mankeerde.
3. De rol van de discipelen.
4. De woorden van de Heere.
5. Het geloof.
6. De uitkomst.
7. Dit 'geslacht'.
8. De genezing en het tijdstip daarvan.